

پرسپولیس باشگاهی است که در سال ۱۳۴۲ بدست علی عبده بنا شد و در آن رشته‌های بولینگ، والیبال و بسکتبال فعال بود. عبده از آمریکا به ایران آمده بود و در جامعه ورزشی آمریکا در رشته بوکس صاحب عنوان قهرمانی شده بود عبده مدت‌ها اندیشه ایجاد تیم فوتبال پرسپولیس را با خود داشت و تیم فوتبالی را نیز ایجاد کرده بود که تیمی ضعیف در رده دوم باشگاههای کشور محسوب می‌شد و از اعضای محبوب و ماندگار از آن محمود خوردبین را می‌توان نام برد.

بعد از انحلال شاهین با فعالیت امیر مسعود برومند و رایزنی‌های مرحوم دهداری، چند تن از بازیکنان قبلی شاهین در ترکیب تیم دسته دومی پرسپولیس قرار گرفته و ترتیب یک مسابقه با تیم جم آبادان (که در آن زمان تیم صاحب نامی بود) را دادند و پس از آن تمامی اعضای شاهین به پرسپولیس پیوستند و محبوبیت انرا به پرسپولیس هدیه نمودند.

پرسپولیس بهار خود را در آغازین روزهای سال ۱۳۴۷ با مربیگری دهداری (کاپیتان پیشین شاهین) و سرپرستی دکتر برومند آغاز کرد. مطابق مقررات این تیم می‌بایست کار خود را در فوتبال از دسته سوم و یا حداکثر از دسته دوم باشگاه‌ها شروع کند اما انحلال چند تیم در این زمان باعث گردید تا به جای مسابقات لیگ یکسری مسابقات رده بندی در سطح باشگاههای پایتخت برگزار شود در آن زمان مسابقات ۴۴ تیم به رقابت پرداخت که ۴ تیم پرسپولیس، تاج، عقاب و پاس سرگروه گردیدند.

از آن پس پرسپولیس رسماً وارد مسابقات باشگاهی ایران گردید این تیم در سال ۱۳۴۷ قدرت نمایی کرد و تمام رقیبان را پشت سرگذاشت و به عنوان قهرمان باشگاههای تهران جهت شرکت در مسابقات آسیایی تایلند عازم بانکوک گردید.

در سال ۱۳۴۸ کارخانه ایران ناسیونال با مدیریت خیامی (از طرفداران تیم شاهین) تازه تاسیس گردیده بود و تیم فوتبال ضعیفی هم داشت ، (علی پروین هم از جمله بازیکنان این تیم بود) در این زمان (۱۳۴۸) فکر تبلیغ محصول این شرکت (پیکان) با استفاده از محبوبیت تیم شاهین، خیامی را بر آن داشت تا مذاکراتی با چند تن از شاهینیه‌های سابق انجام داده و آنان را به تیم پیکان دعوت نماید با رفتن آنها افراد باقی مانده نیز راهی جز پیوستن به ایشان ندیدند لذا تمامی بازیکنان شاهین (به جز عزیز اصلی ، دروازه بان شاهین) به پیکان مهاجرت کردند و در این سال عنوان قهرمانی باشگاههای ایران را از آن پیکان نمودند و در همین سال پیکان به جای تیم ملی در تورنمنت جام دوستی نیز شرکت کرده و در بین ۵ تیم مقام نخست را از آن خود کرد.

در این زمان پیکان در برابر پرسپولیس با تک گل علی پروین و نیجه یک بر صفر پرسپولیس را شکست داد.

در سال ۱۳۵۰ نخستین لیگ حرفه‌ای فوتبال ایران با نام تخت جمشید شکل گرفت و پرسپولیس هم تلاش نمود خود را با استانداردهای حرفه‌ای تطبیق دهد اما بدلیل فقدان زیرساختهای

فوتبال حرفه‌ای در کشور این ایده بصورت کامل به فرجام نرسید و باشگاه پرسپولیس علاوه بر این نقص بزرگ بتدریج از مکتب فوتبال شاهین هم فاصله گرفت و رابطه خود را با سازندگی و تغذیه از بازیکنان جوان در آموزش و پرورش کم رنگ کرد و در مسیر استفاده کاذب از دسترنج دیگران و آوردن ستاره‌ها از تیم‌های دیگر قرار گرفت و هر روز محتاج تر از روز قبل شد و علیرغم برخورداری از طرفداران بیشمار از یک باشگاه به یک تیم تقریباً محلی نزول کرد از جنبه فرهنگی هم با آرمانهای اولیه خود که از شاهین به آن منتقل شده بود دور شد بگونه‌ای که این دو قضیه بزرگ همچنان گریبانگیر این نام بزرگ است.

پرسپولیس در غیاب شاهینیها با تصاحب ۱۲ امتیاز در رده یازدهم قرار گرفت حضور در پیکان بیشتر از یک سال به طول نیانجامید و مجدداً بازیکنان در سال ۱۳۴۹ به خانه خود برگشتند و قهرمانی اولین دور لیگ تخت جمشید در سال ۱۳۵۰ را از آن خود کردند پرسپولیس در ۵ دوره برگزاری لیگ تخت جمشید، با کسب دو قهرمانی (لیگ اول و دوم) و سه نائب قهرمانی ، به عنوان پرافتخارترین باشگاه کشور شناخته شد.

با وقوع انقلاب اسلامی، این تیم دچار بحران نفرا ت گردید و بازیکنانش بکلی عوض شدند و تعداد بسیار اندکی از بازیکنان قدیمی باقی ماندند. لیکن برگزاری مسابقات جام شهید اسپندی در سال ۱۳۵۸ و دیگر مسابقات، باعث گردید تا بازیکنان مستعد و جوان کشور نگذارند این باشگاه بلند آوازه از رونق بیفتد.

باشگاه پرسپولیس در سال ۱۳۶۵ تحت پوشش بنیاد مستضعفان و جانبازان قرار گرفت که نام آن به آزادی تغییر یافت لیکن پس از مدت زمان اندکی بنیاد از اداره این باشگاه خودداری کرد و در این زمان با توجه به موقعیت این باشگاه ، سازمان تربیت بدنی، خود اداره آن را عهده دار گردید و نامش را نیز به پیروزی تغییر دادند که تا کنون نیز با همین نام در میادین ورزشی حضور می یابد.

باشگاه از سال ۱۳۷۰ با آغاز مجدد لیگ فوتبال ایران تحت عنوان لیگ آزادگان دور جدیدی از فعالیتهای خود را آغاز نمودند و پیوسته علیرغم تغییرات گسترده و متعدد در مدیریت باشگاه توانست موقعیت خود را به عنوان یکی از سه باشگاه برتر کشور و کسب مقامهای نخست، دوم و یا سوم حفظ کند.

این باشگاه در سال ۱۳۸۰ با آغاز لیگ حرفه ای فوتبال ایران به عنوان اولین قهرمان لیگ برتر شناخته شد. نکته جالب در مورد باشگاه پرسپولیس این است که اکثر بازیکنان بزرگ ایران از سال ۱۹۹۲ تا سال ۲۰۰۱ یا بازیکن این تیم بودند و یا توسط این تیم به فوتبال آسیا معرفی شدند این بازیکنان بزرگ عبارتند :

1- علی دایی : پس از مصدومیت شدید او در بازی مقابل بحرین با تلاش خود و یاری باشگاه پرسپولیس از مصدومیت خلاص شد و با بازیهای درخشان خود در لیگ ۱۳۷۵ باعث قهرمانی پرسپولیس شد و از طریق پرسپولیس به فوتبال خارج روانه شد

2- احمد رضا عابدزاده : کمتر کسی فکر می کرد پس از مصدومیتی

که در بازی با تایوان برای او پیش آمد باز بتواند بازی کند ولی پرسپولیس با به عضو در آوردن این بازیکن ازدست رفته و صرف مخارج زیاد برای معالجه او و تلاش و زحمات خود عابدزاده وی را به مستطیل سبز بازگرداند تا عابدزاده سهم بزرگی در حماسه ملبورن برای ایران داشته باشد

3 - خداداد عزیزی : در سال **۱۳۷۵** به عنوان یار کمکی به همراه پرسپولیس در مسابقات جام باشگاههای آسیا شرکت کرد و بازیهای درخشانی برای پرسپولیس انجام داد و باعث صعود پرسپولیس به مرحله نیمه نهائی شد او که در مرحله اول جام ملتهای **۱۹۹۶** در ترکیب تیم ملی نبود با این بازیهای درخشانش باعث شد که سرمربی تیم ملی اینبار او را به تیم ملی دعوت کند و در مرحله دوم با تیم ملی به دبی برود

۴ - مهدی مهدویکیا : او در سن **۱۶** سالگی به عضویت پرسپولیس در آمد. جوان ترین بازیکن تاریخ فوتبال پرسپولیس شد. و با حضور خود در تیم ملی جوانترین بازیکن تاریخ فوتبال ملی ایران شد **5- علی کریمی :** علی پروین او را از لیگ منطقه ای به باشگاه پرسپولیس آورد و در اولین دقایق ورود خود در لیگ آزادگان برای پرسپولیس هنرنمایی کرد و گل زد. و در اولین روزهای او در پرسپولیس به تیم ملی دعوت شد

قابل ذکر است پرسپولیس از سوی **AFC** (کنفدراسیون فوتبال آسیا) به عنوان پر طرفدارترین تیم قاره ی کهن معرفی شده است.

افتخارات باشگاه فرهنگی ورزشی پرسپولیس ایران

در ابتدا باید گفت تنها تیمی که در لیگهای ایران توانسته یک فصل را بدون شکست پشت سر بگذارد پرسپولیس است.

نایب قهرمانی جام حذفی ایران ۱۳۴۷

مقام دوازدهم باشگاههای تهران ۱۳۴۸

قهرمانی مسابقات مقدماتی جام منطقه‌ای ۱۳۵۰

نایب قهرمان باشگاههای تهران ۱۳۵۰

مقام سوم لیگ منطقه‌ای ایران ۱۳۵۰

نایب قهرمان جام باشگاههای تهران ۱۳۵۰

قهرمان اولین دوره لیگ تخت جمشید ۱۳۵۲

نایب قهرمان دومین دوره لیگ تخت جمشید ۱۳۵۳

قهرمان سومین دوره لیگ تخت جمشید ۱۳۵۴

نایب قهرمان چهارمین دوره لیگ تخت جمشید ۱۳۵۵

نایب قهرمان پنجمین دوره لیگ تخت جمشید ۱۳۵۶

نایب قهرمان ششمین دوره لیگ تخت جمشید ۱۳۵۷

قهرمان جام شهید اسپندی ۱۳۵۸

قهرمانی در لیگ دسته اول تهران ۱۳۶۰

نایب قهرمان جام حذفی تهران ۱۳۶۰

قهرمان جام وحدت ۱۳۶۰

قهرمان جام حذفی تهران ۱۳۶۱

قهرمان جام باشگاههای تهران ۱۳۶۱

نایب قهرمان جام باشگاه‌های دسته اول تهران ۱۳۶۲
قهرمان فوتبال باشگاه‌های دسته اول تهران ۱۳۶۵
قهرمان فوتبال باشگاه‌های دسته اول تهران ۱۳۶۶
قهرمان جام حذفی تهران ۱۳۶۶
قهرمان جام حذفی ایران ۱۳۶۶
قهرمان باشگاه‌های دسته اول تهران ۱۳۶۷
قهرمان باشگاه‌های دسته اول تهران ۱۳۶۸
نایب قهرمان اولین دوره لیگ آزادگان ۱۳۶۸
قهرمانی در فوتبال دسته اول تهران ۱۳۶۹
قهرمان اولین دوره جام در جام آسیا ۱۳۶۹-۷۰
نایب قهرمانی در فوتبال دسته اول تهران ۱۳۷۰
قهرمانی جام حذفی ایران ۱۳۷۰
مقام سوم در لیگ آزادگان ۱۳۷۰
قهرمان جام حذفی کشور ۱۳۷۰-۷۱
نایب قهرمان لیگ آزادگان ۱۳۷۱
قهرمان سوپر جام تهران ۱۳۷۱
نایب قهرمان سومین دوره جام در جام آسیا ۱۳۷۱
نایب قهرمان لیگ کشور ۱۳۷۲
مقام چهارم لیگ آزادگان ۱۳۷۳
قهرمان لیگ آزادگان ۱۳۷۴
مقام چهارم جام باشگاه‌های آسیا ۱۳۷۴
قهرمانی لیگ کشور ۱۳۷۵
مقام سوم جام باشگاه‌های آسیا ۱۳۷۵
قهرمان لیگ آزادگان کشور ۱۳۷۷

نایب قهرمان لیگ آزادگان کشور ۱۳۷۷
مقام سوم جام باشگاه‌های آسیا ۱۳۷۸
قهرمان لیگ آزادگان کشور ۱۳۷۸
نایب قهرمان لیگ آزادگان کشور ۱۳۷۹
مقام سوم جام باشگاه‌های آسیا ۱۳۸۰
قهرمان اولین دوره لیگ برتر ایران ۸۱
نایب قهرمان جام حذفی ایران ۱۳۸۵
قهرمان هفتمین دوره لیگ برتر ایران 1386
